

Letákrúhy

č.1 ročník 2019/2020

cena 0,50€

časopis Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici

OBSAH

LETOKRUHY 1 2019-2020

Na výstave ...str. 4

Poľovníctvo a oddych 24.-27.1.2019 Incheba Expo Aréna, Bratislava

Nič nás neodradí ...str. 5

Lesnícky deň v botanickej záhrade v Banskej Štiavnici

Prax na opačnom konci sveta ...str. 6-7

Odborná prax v Čile, Južná Amerika

Nepotrebné veci ...str. 8

Blší trh 23. január 2019

Lesníci na vandrovke ...str. 9

Exkurzia Vysoké Tatry 25. jún 2019

U našich priateľov v Nemecku ...str. 10-11

Odborná prax v Spolkovej republike Nemecko

Modrý deň ...str. 12-13

Deň vody 23. marec 2019

Nečakané a zároveň strašidelné... ...str. 14

Silvester – príbeh zo života

Náučný chodník znovu ožil po 25 rokoch ...str. 15

21. máj 2019, Kysihýbel, Banská Štiavnica

Život na taxácií ...str. 16-17

Ing. Andrea Orolínová o práci v lesníctve

Chrípka na lyžiach ...str. 18

Lyžiarsky kurz 2019

Krása tela a ducha ...str. 19

ŽUPNÁ KALOKAGATIA 2019 - KRAJSKÉ KOLO

Sme najsilnejší! ... str. 20-21

PRETLÁČANIE RUKOU O POHÁR MAJSTRA SVETA RADOSLAVA DOBROVIČA

Po stopách veľkého sťahovania ...str. 22-23

Šoproň – Maďarsko 27. marec 2019

Opýtali sme sa ...str. 24-25

Rozhovor s Ing. Ivanou Šimkovou, PhD.

Ilustrácia Tatiana Haršániová, 2.A

Ilustrácia Barbora Klimentová, 3.A
Foto Eleonóra Valovičová

Kristína Luptáková a Katarína Balážová

Úvodník

Tentokrát sme naozaj veľmi zodpovedne zamakali. Je tu nové číslo Letokruhov, z čoho sme naozaj všetci šťastní! V posledných dňoch som mala pocit, že pani Valovičová na mňa vyskočí už aj z chladničky s prosbou, aby som dokončila rozpísané články. No naša snaha ani zďaleka nebola márna! Pripravili sme si pre vás veľa zaujímavých článkov z Incheby, Lesníckeho dňa alebo z Blšieho trhu. Objavia sa tu aj naše športové úspechy. Viete, kto bol na zahraničnej praxi v Čile? Ktorá profesorka bola v našej redakčnej rade? Nie? Tak presne teraz máte skvelú príležitosť začítať sa do nášho časopisu a získať nové informácie alebo pospomínať na zážitky, ktoré sa za uplynulé mesiace udiali.

Prajeme vám príjemné čítanie.

Vaša redakcia

Na výstave

Poľovníctvo a oddych 24.-27.1.2019
Incheba Expo Aréna, Bratislava

Ani tento rok na výstavisku v Bratislave nechýbal stánok Strednej odbornej školy lesníckej z Banskej Štiavnice, kde sa pedagógovia a žiaci snažili návštevníkom priblížiť históriu 100. výročie založenia školy, ktorá vznikla v roku 1919 na pôde Baníckej a lesníckej akadémie. História školy v podobe divadelného predstavenia s hovoreným slovom a bohatou kolekciou historických a súčasných fotografií, predstavili žiaci Adam Banák (prvý riaditeľ Rudolf Haša), Alžbeta Kremlová (panovníčka Mária Terézia), Peter Ursíny

Mária Terézia v podaní Alžbety Kremlovej.

(štiavnický permoník), Pavol Vretnička (sluha), Michal Makový a Oliver Lupták (študenti). Celý program starostlivo pripravili a so žiakmi nacvičili riaditeľ školy

Naši trubači Ing. Štefan Petrikovič, Marek Klučinec, Ing. Ivana Šimková, PhD., Ing. Monika Malatincová.

Ing. Miroslav Ďurovič, pedagogická zástupkyňa Ing. Monika Malatincová, profesorky Mgr. Mária Smutná, Ing. Ivana Šimková, PhD., Ing. Katarína Gáliková a Ing. Veronika Dudíková. Atmosféru dotvorili kostýmy, ktoré nám zapožičalo mesto Banská Štiavnica. Naši šikovní sokoliari sa počas tejto výstavy neúnavne venovali stovkám zvedavých ľudí. Veľmi sa nám páčilo, keď sme videli obrovské nadšenie v očiach najmladších návštevníkov. Možno sme nadchli ďalších budúcich sokoliarov. Umenie lovu s poľovne upotrebenými pernatými dravcami, predstavili pod vedením Ing. Ivany Šimkovej, PhD. žiaci zo sokoliarskeho krúžku Milina Berenčiová, Kristián Ľalík a Dáriuš Firický. Ukážky poľovníckych signálov a predstavenie priebehu celej poľovačky odprezentovali naši trubači Ing. Monika Malatincová, Ing. Ivana Šimková, PhD. a Marek Klučinec pod vedením Ing. Štefana Petrikoviča. Počas výstavy našu expozíciu navštívilo mnoho priaznivcov prírody, súčasných žiakov aj našich absolventov. Svojou návštevou nás poctil aj predseda BBSK pán Lunter, kandidát na prezidenta pán Harabin, či dlhoročný priateľ a priaznivec našej školy pán Dubček. Pre nás všetkých bola táto výstava nezabudnuteľná a odniesli sme si z nej veľmi pekné spomienky.

*Milina Berenčiová, 2.A
Foto Tatiana Haršániová, 2.A*

Nič nás neodradí...

Lesnícky deň v botanickej záhrade v Banskej Štiavnici

Apríl je mesiac mnohých podujatí (napr. Deň zeme), ku ktorým neodmysliteľne patrí aj Lesnícky deň v botanickej záhrade, ktorý sa konal 9. mája 2019. Celé dopoludnie patrilo veľkému množstvu zaujímavých aktivít, z príležitosti konania celoslovenského projektu Lesnícke dni. Tento rok nám však počasie neprialo, no nás, ani návštevníkov, to neodradilo. Už po 13-krát sme si pripravili pestrý program. Rôzne stanovišťa zamerané na poznávanie lesných drevín, rastlín, lesných zvierat, lesných škodcov, rovnako aj na predstavenie práce lesníka. Zaujímavá bola aktivita, ktorá nám

Budúci trubači s nadšením trénujú a počúvajú pána Ing. Štefana Petrikoviča

„Keď budem taká veľká ako ty Katka, tu budem mať triedu...“

ukázala, ako sa máme v lese správať, čo je dnes veľmi podstatné, pretože nie každý to vie. Samozrejme sa nám predstavili naši perfektní trubači, ktorí vždy pútajú pozornosť návštevníkov. Počasie neodradilo ani sokoliarov spolu s ich dravcami. Zaujímavý program si pre nás pripravil aj pán včelár, ktorý nám povedal niečo o včelách a ich dôležitej úlohe na svete. Dokonca sme mohli ochutnať aj z jeho sladučkého medu. Chytať ryby alebo poľovať? Žiadny problém s pomocou interaktívnej tabule. Nemohla chýbať ani ukážka slávnostného výradu, ktorý veľmi zaujal. Ďakujeme všetkým sponzorom, organizátorom a zúčastneným, ktorých neodradilo ani zlé počasie. Veď predsa správny lesník nepozná zlé počasie, len zlé oblečenie!

Katarína Balážová, 2.B

Foto Peter Lacko

Prax na opačnom konci sveta

Odborná prax v Čile
Južná Amerika

Jún. Pre mnohých žiakov je to mesiac, kedy sa v škole doháňa všetko, čo sa za školský rok nestihlo. Iní práve vtedy opravujú známky a namýšľajú si, že práve tento mesiac je na to ako stvorený, niektorí absolvujú domáce praxe. Ja som však mal tento rok veľmi neobvyklú prax, pretože som ju strávil v Južnej Amerike, konkrétne v štáte Čile. Bolo to pre mňa najdidaktickejších 6 týždňov v mojom živote. Do tejto krajiny som prišiel s veľkými očakávaniami, ktoré sa z veľkej časti naplnili. Pokazené lietadlo na letisku v Schwechate, mi spôsobilo zmeškanie letu v Madride a kvôli tomu som tam zabil celý deň. Našťastie, potom už nenastali väčšie komplikácie a do Čile som dorazil 3. júna. Z príjemných 40 stupňov v Madride mi dalo počasie v Čile peknú facku. Pár stupňov nad nulou predsa nie je v lete nič príjemné, ale mladý človek a hlavne lesák, musí zvládnuť absolútne všetko. Moja zahraničná prax ma z lesníckej stránky obohatila o odlišné spôsoby hospodárenia v lesnom ekosystéme. Naučil som sa japonskú metódu výpočtu kubickej hodnoty dreva, spoznal nové dreviny ako napríklad Roble de chiloé, Arrayán a iné. Bolo veľmi zaujímavé sledovať cudzokrajných

Narajan strom

Plecopter

Mirror de lago a volcano de Chile.

odborníkov pri ich práci a najväčšiu radosť som mal vtedy, keď som sa mohol realizovať aj ja, hlavne pri výpomoci. Z lesníckeho hľadiska to bolo veľmi poučné a keďže poznám, ako sa v lesoch na Slovensku hospodári, tak som mohol porovnávať hospodárske kroky. Po vykonaní mojej dvojtyždňovej praxe som sa ďalej vzdelával aj z lingvistického hľadiska a aj z poľovníckej stránky. Stavali sme rôzne krmelce a posedy, každý večer sme chodili sledovať zver a znižovali sme stavy čiernej zveri (diviaky), ktoré robili veľké škody na pasienkoch pre zver. Pretože som s mojimi indiánskymi kamarátmi zažil neopakovateľné zážitky (keď som ich napríklad učil môj rodný jazyk), pri lúčení neostalo ani jedno oko suché.

*Text a foto Marek Klučinec, 3.A
Ilustrácia Tatiana Haršániová, 2.A*

Odvoz drevnej hmoty

Lesná škôlka

Nepotrebné veci

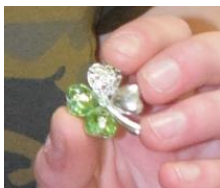
Blší trh 23. január 2019

Jedno januárové poobedie členovia envirokrúžku, usporiadali na druhom poschodí lesníckeho internátu bazár nepotrebných vecí. Prispelo naň najmä oblečením prekvapivo veľa žiakov (za čo im ďakujeme). Okrem šatstva boli v ponuke aj rôzne prívesky, šperky či rôzne užitočnosti každodenného života. Veci, ktoré by inak ležali zabudnuté v skriniach a na poličkách, si touto cestou mohli nájsť svojich nových majiteľov a priniesť im trochu radosti. Na pár hodín sa chodba na druhom poschodí zmenila na príjemne rušný trh, ku ktorého atmosfére nechýbala aj dobrá hudba. Takmer všetky veci boli v ponuke zadarmo, pretože myšlienkou trhu bolo najmä ponúknuť nepotrebné veci druhým ľuďom. Pre veľký úspech sa blší trh znova zopakuje, preto majte oči na stopkách, sledujte nástenky a triedte šuflíky. Budeme radi, ak ponúknete aj svoje veci.

Dagmar Dujková, 4.C
Foto Ida Hradilová

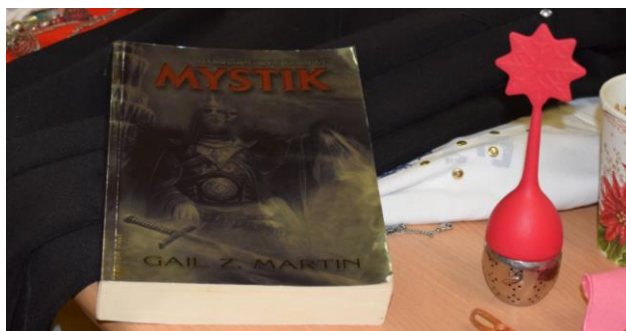
Spokojná zákazníčka Lucka Mravcová našla štvorlístok pre šťastie.

Daška Dujková a Mikuláš Melicher nielen predávali, ale aj propagovali myšlienky envirokrúžku.

Atmosféra blšáku...

Našli sme tu naozaj všetko... knihu, čajítko...

Lesníci na vandrovke

Exkurzia Vysoké Tatry 25. jún 2019

Poznáte to všetci. Koniec školského roka, známky sú už uzavreté a my, žiaci, unavení náročným školským rokom, musíme ešte sedieť v škole... Ale môže to byť aj inak. Pani Ing. Veronika Dudíková a Ing. Ivana Šimková, PhD. sa rozhodli, že triedu 2.A trochu popreháňajú po Tatrách. Prečo? Dva roky sa s nami trápili na lesníckej botanike, biológii a náuke o lesnom prostredí a bolo by treba trochu preveriť a rozšíriť, čo sme sa naučili aj mimo školy a školských lesov. 25. júna 2019 sme vycestovali autobusom do Tatranskej Lomnice a lanovkou sme sa vyviezli na Skalnaté pleso. Počas stúpania sme sa oboznamovali s lesnými vegetačnými stupňami. Všimli sme si plochy, ktoré boli postihnuté vetrovou kalamitou s následne prebiehajúcou sekundárnou sukcesiou. Pri Skalnatom plese sme si vypočuli odborný výklad k problematike vetrovej a lykožrútovej kalamity. Pozreli sme si Múzeum tatranskej prírody. Dozvedeli sme sa veľa o charaktere tatranskej

Jakub Bálint a Branislav Brndiar si vychutnávajú nádherný výhľad z lanovky.

prírody, o jej ochrane a dejinách sprístupňovania Tatier. Zbierky múzea obsahovali množstvo predmetov z oblasti botaniky, zoológie, histórie, kartografie, geológie a etnografie. Nevynechali sme ani botanickú záhradu. Bola úžasná. Všetkých nás uchvátila svojou veľkosťou a pestrosťou rastlín a drevín. Nachádzalo sa tam veľa vzácnych a ohrozených druhov tatranskej flóry. Geologickú stavbu Tatier sme si pozreli prostredníctvom zbierky hornín nachádzajúcich sa v spomínanej botanickej záhrade. Bol to pekný koniec školského roka. Pani profesorky ďakujeme za exkurziu, ale hlavne za dva roky trpezlivosti a za všetko, čo ste nás naučili. Budete nám chýbať.

*Martina Veverková, 3.A
Foto Ivana Šimková*

To bola drina. Toľko kopcov, ale na spoločnú fotku sme ešte silu našli!

U našich priateľov v Nemecku

Odborná prax v Spolkovej republike Nemecko

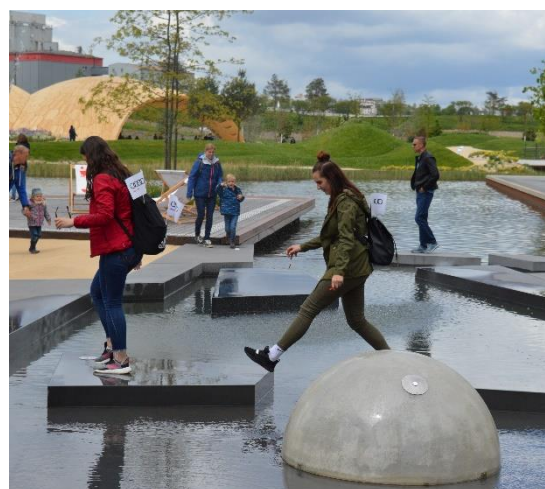
Ponuka odbornej praxe v Nemecku je pre žiakov veľmi lákavá a inak to nebolo ani tento rok. S pani profesorkou Smutnou a profesorkou Gálikovou sme sa 25. apríla 2019 vybrali na cestu za novými skúsenosťami. Po dlhej ceste sme dorazili do mesta Schöntal, kde sme sa zvitili s pánom Ulim, ktorý nám prichystal pestrý program a hneď v ten deň sme sa vybrali pracovať, aj keď počasie bolo dosť mizerné. Čakala nás prvá noc mimo domova, no ráno sa každý z nás tešil na pripravený program. Doobeda sme si vymenili nejaké skúsenosti v lese a poobede sme sa vybrali na výlet do neďalekého mesta Schwäbisch Hall, ktoré nás uchvátilo hlavne svojou krásnou architektúrou. Tretí deň bol už od rána veľmi pestrý. Počasie nám prialo, čo bola veľká výhoda a my sme vlakom išli do mesta Heilbronn, v ktorom sa konala záhradnícka výstava. Boli to jednoducho nádherné záhony kvetov, ktoré tvorili rôzne obrazce. Zadaním pre BUGA 2019 bola revitalizácia bývalej industriálnej plochy v strede mesta a vytvorenie novej mestskej štvrte, s novými parkovými plochami, krajinárskou úpravou rieky Neckar, s plochami pre krátkodobú rekreáciu, určenými pre hry a šport. Ďalšie ráno sme sa vybrali do hory, kde sme stavali posedy. Trošku kreativity predsa nezaškodí. Spolu s Ulim a našim obľúbeným Hansom to pre nás bola

Prechádzka po meste Schwäbisch Hall.

Služba v kuchyni.

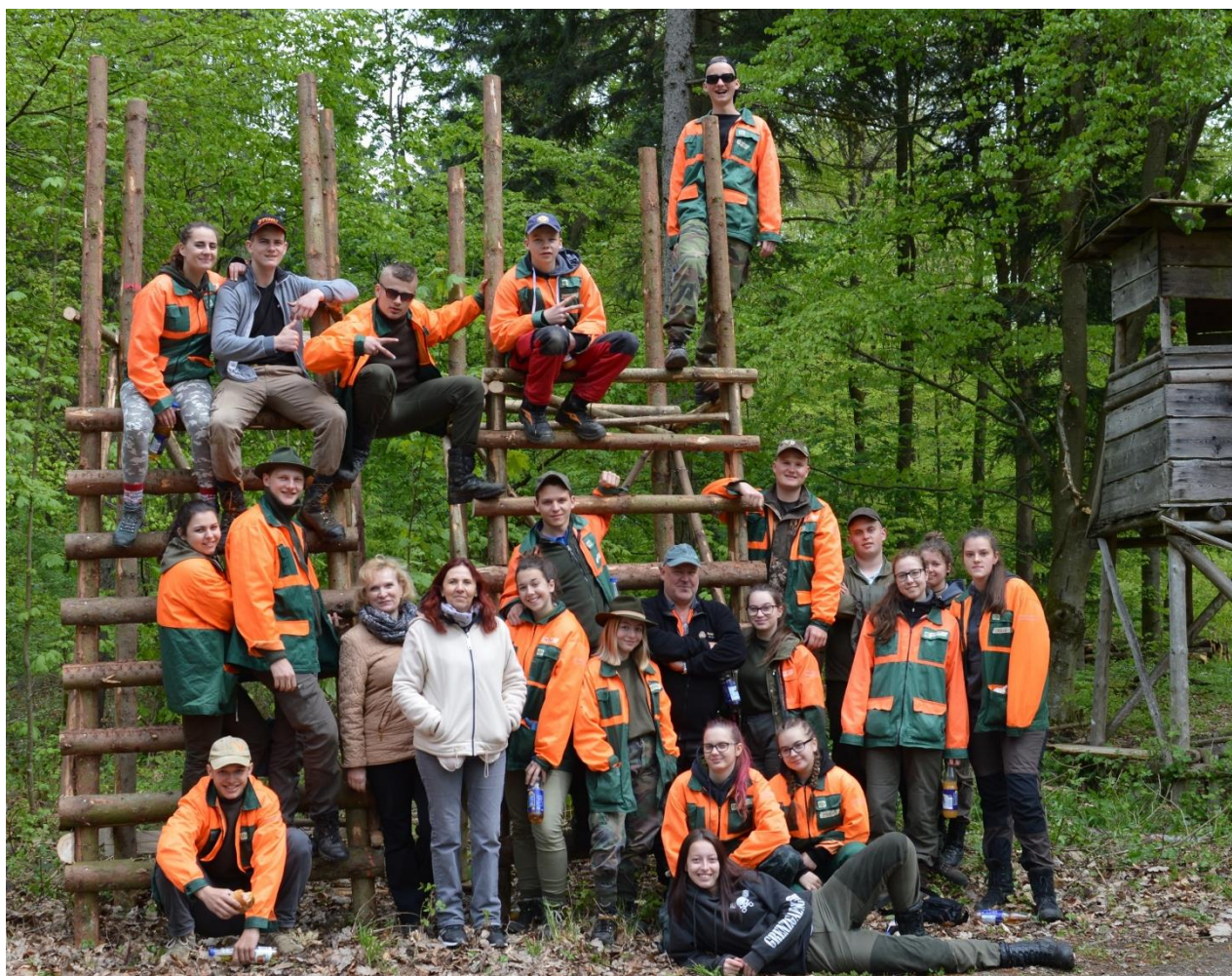
Na výstave BUGA 2019 v Heilbronne.

hračka. Za odmenu nás zobrali na výlet do veľmi pekného zveroparku, v ktorom sa nachádzali rôzne zaujímavé druhy zvierat. Najväčšiu radosť našim chlapcom a samozrejme aj dievčatám, urobila návšteva Porsche múzea v meste Stuttgart. Mohli sme vidieť rôzne modely od najstarších až po najnovšie. Práve na tomto mieste sme sa rozlúčili s našim priateľom Ulim a prebral si nás ďalší pán a spolu s ním sme sa presťahovali do mesta Hayingen. Ďalší deň nás čakala zaujímavá túra cez nádhernú prírodu po náučnom chodníku. Popri túre sme s pani profesorkou Gálikovou mohli zopakovať lesnícku botaniku. Po ceste späť sme sa ešte zastavili na veľmi peknej pamiatke

v meste Zwiefalten. Bol to barokový kostol, ktorý bol súčasťou benediktínskeho kláštora založeného v roku 1089. Súčasná budova pochádza z 18. storočia. Je to jeden z najslávnejších a najväčších kostolov v Nemecku. Potešila nás aj návšteva žrebčína, v ktorom sa nachádzali zaujímavé plemená koní. Táto odborná prax nás veľa naučila, našli sme si nových priateľov, no hlavne sme sa spoznali medzi sebou a držali sme spolu. Ďakujeme našim trpezlivým profesorkám a veríme, že si tento zážitok užili spolu s nami. Pre nás sú to nezabudnuteľné zážitky.

Katarína Balážová, 2.B

Foto Patrícia Uhnáková, 2.B, Katarína Balážová, 2.B

Hotovo. Posedy postavené a otestované. Bolo nám perfektne.

Modrý deň

Deň vody 23. marec 2019

Dňa 22.3.2019 sa tretiaci ekológovia spojili a spravili aktivitu ku dňu vody na našom internáte, aby sme si pripomenuli, že voda sa podstatne nachádza všade. Napríklad, povrch zeme tvorí 71% vody, telo tvorí zas 70% vody. Ale vedeli ste, že veľa vody sa nachádza aj v zelenine či ovocí? Preto sme nakrájali zeleninu (uhorku, paradajky, reďkovku) a ovocie (jablká, pomaranče, banán) a pýtali sme sa, v ktorom jedle sa nachádza najviac vody. Aj toto pripomína, že v takýchto jedlách sa nájde voda, ktorá nás obohatí a osvieži, či už v kyslej forme alebo sladkej. Veľa ľudí odpovedalo správne, že zelenina obsahuje viac vody

Nechýbal ani vlastnoručne vytvorený plagát.

A súťaž v pití vody sa začala...

Vítaz súťaže v pití vody Kristián Bene.

ako ovocie a popritom sa každý rád ponúkol nakrájaným ovocím a zeleninou. Ale uhorka vyhrala prvé miesto v obsahu vody s hodnotou 96%. Týmto sme chceli poukázať na to aká je voda dôležitá a že sa nachádza podstatne všade. Toto si uvedomila aj organizácia OSN, ktorá z dôsledku znečisťovania pitných zdrojov ustanovila deň vody. Bol založený v roku 1993. Voda nielenže sa všade nachádza,

ale je prospešná aj pre zdravie človeka. Voda zavlažuje bunky zvnútra i zvonka, a preto kvalitná hydratácia prispieva k zachovaniu pružnosti, jemnosti a farby našej pokožky. Vďaka vode sme schopní ochladzovať telo potením. Primeraná hydratácia je dôležitá aj pre správne fungovanie mozgu. Tekutiny sú tiež dôležité pre správnu funkciu srdca a zohrávajú úlohu pri vyrovnávaní krvného tlaku. A preto ste sa mohli zapojiť do súťaže „pitný režim“. Úloha spočívala v tom, kto vypije tri deci vody za najlepší čas. Odmenou boli dlhšie vychádzky.

Zaujalo to rôzne ročníky a radi sa pretekali, kto bude skôr. Boli rôzne časy a aj rôzni ľudia. Zúčastnil sa každý, kto sa rád zabáva. Žiak z 4.B triedy, Kristián Bene s časom 2,67 zvíťazil. A aj ďalší dvaja mali výborné a prekvapivé časy. Gratulujeme im a ďakujeme, že sa zúčastnili. Vážime si, že sa aj ostatní pridali k nám a spolu sme si pripomenuli tento dôležitý deň - DEŇ VODY. Treba si uctiť a stále pripomínať takého výnimočne dni pre našu planétu Zem.

*Magdaléna Dibdiaková a Rachel Vardžiková, 4.B
Foto Ida Hradilová*

Náš vodný tím: Alexander Kulich, Samuel Kučka, Magdaléna Dibdiaková, Dagmar Dujková, Rachel Vardžiková a Samuel Debnár.

Nečakané a zároveň strašidelné...

Silvester – príbeh zo života

Vždy, keď prichádzajú Vianoce a Silvester, sa celá rodina veľmi tešíme. Sú to chvíle pokoja a lásky. Myslím, že najväčším darom pre človeka, je byť cez tieto sviatky spolu so svojou rodinou. S týmto obdobím sa spája aj veľa zaujímavých zážitkov a spoločných chvíľ. Na silvestrovské oslavy mám vždy veľmi dobré spomienky.

Tohtoročná silvestrovská polnoc bola ale niečím výnimočná a zaujímavá. Pár dní pred Silvestrom sme boli s mojím otcom nakúpiť pyrotechniku. Je to taká naša tradícia. Väčšinou 31. januára trávime u nás doma, avšak tento rok sme sa rozhodli ísť prvýkrát prespať na našu chatu a tak osláviť Nový rok s tými najbližšími.

Ráno som sa zobudil s pocitom, že opäť oslávim príchod nového, dúfajme že lepšieho roku. Nachystal som zábavnú pyrotechniku a mama s otcom pobalili všetko ostatné. Boli asi tri hodiny poobede, keď sme sa vybrali na chatu. Keďže napadlo veľa snehu, autom sa nám nešlo úplne najlepšie. Nakoniec sme zapadli v obrovskom záveji asi v polovici cesty. Vybrali sme sa teda ďalej po vlastných nohách. Jediné, čo bolo na tejto nemilej udalosti pekné bol fakt, že bolo veľa snehu, ktorý vždy dodá tomuto obdobiu výnimočnú a nenahraditeľnú atmosféru. Konečne sme dorazili. Celí natešení sme si sadli na gauč a oddychovali. Tesne pred jedenástou prišli za nami aj priatelia. Taktiež museli ísť pešo. Mali sme veľa jedla a pitia, takže hladní a smädní sme neboli.

Do polnoci sme pozerali silvestrovské programy v televízii, pri ktorých sme sa veľa nasmieli.

Bolo pár minút do polnoci, takže sme sa vybrali pred chatu a rozmiestnili sme pyrotechniku. Je to tu! Nový rok práve prichádza a my sme si dali šampanské. Zapálil som ohňostroj. Prvé rany boli ohlušujúce, ale aj fascinujúce. V očiach sme mali radosť ako malé deti, ale zrazu sa stalo niečo, čo nikto nečakal. Ohňostroj sa prevrátil a začal strieľať okolo nás. Bolo to také nečakané a zároveň strašidelné, že sme si pripadali ako v americkom filme. Vystrašení a zmätení sme chaoticky pobehovali a narážali do seba. Všetko to trvalo iba pár sekúnd, ale nám to pripadalo ako večnosť. Akoby zázrakom sa nikomu nič nestalo, ak nerátam mierny infarkt, ktorý dostali moji rodičia. Neskôr na chate sme sa celej situácii aj zasmiali, ale verte nám, naozaj sme si mysleli, že je to náš koniec. Ráno, len čo som otvoril oči, išiel som von a bol som opäť prekvapený. Všetko okolo chaty vyzeralo ako na bojisku, len „vojaci“ zutekali do bezpečia a nebránili svoje územie... Aj takéto zážitky patria k silvestrovským oslavám a ja aj dnes, po niekoľkých rokoch hovorím, že vtedy bol Silvester naozaj zaujímavý.

Jakub Filip Sedlák 1.A

Ilustrácia Lea Páříčková, 2.A

Náučný chodník znovu ožil po 25 rokoch

21. máj 2019, Kysihýbel

Banská Štiavnica

Náučný chodník Kysihýbel vznikol pred 25 rokmi pri príležitosti 75. výročia založenia Strednej odbornej školy lesníckej. Po 25 rokoch vznikla myšlienka, že by bolo dobré chodník obnoviť, pretože za tie roky schátral. Na obnove chodníka sa okrem zamestnancov školských lesov, podieľali aj žiaci našej školy. Peknou symbolikou bolo, že k jeho renovácii došlo práve v roku, v ktorom si škola pripomína 100 výročie svojho založenia. Od Jozefa Capuliaka z Národného lesníckeho centra vo Zvolene, sme sa dozvedeli, že bol obnovený v rámci projektu TreeJoy a jeho obnovenie stálo približne 4000 eur. Žiaci a zamestnanci školy chodník čistili, zmenili počet jeho zastavení a aktualizovali informačné tabule. Náučný chodník je okružný, začína aj končí pri lesníckom arboréte Kysihýbel. Ak by som mala vybrať najzaujímavejšie

časti tohto chodníka, tak je to určite Feistmantelova záhrada, leknínové jazierko, umelá jaskyňa či červený lom, ale aj mnoho ďalších. Napriek tomu, že je to 6 kilometrov dlhá trasa, oplatí sa tam ísť pozrieť. Chodník má 14 zastavení, kde sa na informačných tabuliach dozviete veľa zaujímavých informácií, o ktorých ste doposiaľ nepočuli. Naša trieda mala tú česť byť pri slávnostnom otvorení chodníka, keď riaditeľ školy Ing. Miroslav Ďurovič, Dr. Ing. Tomáš Bucha a Ing. Peter Farbiak, spolu s nadšencami turistiky a krásnej prírody, slávnostne prestrihli stuhu a náučný chodník „uviedli do života“. Asistovali im žiačky Kristína Blaschkeová a Martina Veverková z 3.A triedy. Vedúci školských lesov Ing. Michal Diviak, odpovedal na všetky naše otázky a porozprával nám veľa zaujímavostí. Štyri hodiny praktických cvičení z lesníckej botaniky a náuky o lesnom prostredí nám ubehli veľmi rýchlo a naozaj to bol veľmi príjemný spôsob skúšania a učenia sa. Odporúčame vám zbaliť batoh a ísť sa prejsť. Neolútujete!

Martina Veverková, 3.A

Foto Martina Ottinger

Kristína Blaschkeová, Ing. Miroslav Ďurovič, Dr. Ing. Tomáš Bucha, Ing. Peter Farbiak a Martina Veverková pri otvorení náučného chodníka.

Pohľad na začiatok Gaderskej (vpravo) a Blatnickej (vľavo) doliny z Mažarnej.

Život na taxácií

**Ing. Andrea Orolínová o práci v
lesníctve**

Práca v taxácií, to sú väčšinou týždňovky. Projektant lesa musí ovládať viac než základy hospodárskej úpravy lesa, pestovania lesa, ťažby, ochrany lesa či katastra nehnuteľností. Musí byť fyzicky i psychicky odolný, ale predovšetkým musí milovať svoju prácu, slovenské lesy a prírodu ako celok. Pretože bez tejto lásky by to prostě nešlo. Myslíš, že takýto život je jednoduchý alebo náročný? Prečítaj si nasledujúce riadky a urob si vlastný názor. Hoci som žena, na taxácií začnem o chvíľu svoju piatu sezónu. Čo je to vlastne sezóna? Taxačný rok sa začína zhruba v polovici apríla, kedy sa vyráža na nový lesný celok, na terénne práce. Každý člen výpravy sa na tento deň neskutočne teší. Pokiaľ je počasie priaznivé, popisujú sa prvé hektáre, z mapy odbúdajú prvé popísané porasty. Návrat do tepla kancelárie nastáva v novembri, prípadne v októbri a je radostný, pretože počasie vonku je pod psa a konečne stretávajú tváre, ktoré ste dlho nevideli. Taxátori sa tu stretávajú a dávajú dohromady všetky zistené a namerané údaje, z ktorých nakoniec vznikne nové PSL a mapy. Návrat do tepla. Konečný plán sa podá na schválenie a v polke apríla sa začína nová

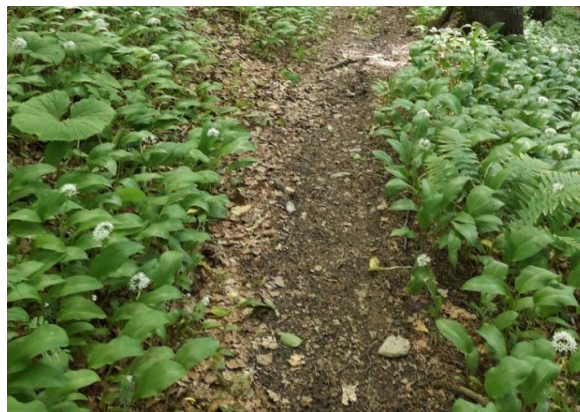

Skalné bralo nad Blatnicou.

sezóna. Možno si niektorí z vás pomyslia, že byť každý rok na inom území, v iných lesoch, s inými ľuďmi je náročné. Mne to však zatiaľ vyhovuje. Spoznávam nové zákutia našej krásnej krajiny, ktoré bežný človek nemá šancu vidieť. Získavam nové kontakty, ale stretávam i známe tváre zo školy, či iných lesníckych udalostí. Každá osobnosť má svoj pohľad na les a jeho pestovanie. Preto je každý deň v práci iný. Nehrozí tu žiadna monotónna práca. Jeden deň sa pohybuješ v rubných porastoch na rovinkách, druhý deň sa plahočíš v 10 ročných prerezávkových porastoch. Skaly a zem sa ti zosúvajú pod nohami a ty si nadávaš, prečo si sa sem trepal a prečo to vlastne robíš. Niekedy sa ti zas naskytne pohľad, na ktorý sa nevieš prestať vynadávať. Každé ráno o 6:00 zvoní budík, ktorý ti v utorok ešte nevadí, v stredu ti prekáža a štvrtok by si vraždil. Vstávaš na ubolené nohy a po rannej hygieene už všade rozvoniava zázračná masť Muay, ktorou si boľavé živiteľky natierajú aj zvyšní kolegovia. Raňajky sú základ. V našej partii je už tradícia. Utorok si dá každý na čo má chuť. V stredu spoločne párky, štvrtok zas praženica. Všetko prilepšené množstvom zeleniny. Energetická bomba, aby si v hore vládol a

nejedol každú hodinu. Ranný rituál zakončí naplánovanie trasy jazdy autom. Každý musí vedieť, do akých JPRL každý člen skupiny ide. Postupne vysadíme z auta a každému začína jeho vlastný svet. 5 hodín samoty, iba ty, les a zvieratka. Väčšinou sú dobré. Pozorujú ťa, prípadne odbehnú. Ja osobne však veľkej zveri stretávam málo. Moje kroky sprevádza šomranie, spievanie (aj keď mám hudobný sluch), prípadne trpím samomluvou. Musíš sa s niekým porozprávať, inak ostaneš sám so svojim šialenstvom v rozrúbanom poraste, kde nevieš, ako zistiš čo najpresnejšiu zásobu a už vôbec nevieš, aký zásah tam naplánuješ. Aspoň takto si dvíhaš morálku. A tak sa prechádzaš prebierkami, zakladáš stanoviská v rubných porastoch, hľadáš cestu v prerezávkach. Niekedy pochváliš taxátora, ktorý tu bol 10 rokov pre tebou, inokedy ho preklínaš. A pokiaľ nesedí porastová mapa, kolega v protisvahu jasne počuje tvoje zúfale pokriky. Pokiaľ nevieš ako ďalej, najedz sa! Uvoľníš myseľ a naplníš brucho. Ešte zjesť horalku a ide sa do posledného duelu. Vieš, že čas stretávky sa kráti. V závislosti od toho, koľko hektárov si dnes spravil, si zvyšný čas buď užívaš, alebo utekáš, aby si stratu dohnal. Nastáva čas radostného stretnutia. Meškanie viac ako 15 minút bez ohlásenia sa nepripúšťa (za každých načatých 10 minút meškajúci platí). Bezpečnosť je prvoradá, najmä tam, kde nie je signál! Sadáme do auta, plánujeme čas stretnutia. V prípade, že nie je signál, po hodine začína pátracia akcia. Našťastie, vždy sme sa do hodiny všetci pozbierali. Cestou na ubytok stojíme pri stánku so zmrzlinou. Zaslúžená odmena pre všetkých členov výjazdu. Na chate začína rituál číslo dva. Ten, kto prvý vojde dnu, otvára pivo. Dnes už šoférovať nebude nikto a iontový nápoj je veľmi potrebný. Vypotil si veľa minerálov, ktoré treba doplniť! Obed

nasleduje v tesnom závese. Spravíš zo seba človeka a nastáva veľké množstvo možností, čo budeš robiť. Naša skupina je založená na športe. Kto vládze, zatrénuje si (nohy však nie, tie bolia aj tak). Prípadný krátky spánok tiež príde vhod, alebo môžeš spracovať dáta, ktoré si dnes získal v hore, ale to je náročné na psychiku a

Koberec medvedieho cesnaku v bučine pod Kráľovou skalou.

pokiaľ nehoria termíny, na týždňovke tejto činnosti viac ako hodinu denne nevenujem a robotu si "pošanujem" na piatok. Večer sa už nepracuje. Na rad prídu karty, film, rozhovory. Samozrejme, jedno pivo na dobrú noc musí byť. Potom nemyslíš na to, aký si unavený a že zajtra tento kolotoč začína zase. Ak však máš okolo seba skvelých ľudí, s ktorými si rozumieš a navzájom si pomáhate, všetky problémy sa riešia ľahšie. Navyše sa motáš po krásnej prírode a nikto nad tebou nestojí, si "sám sebe pánom". Sú dni, kedy spravíš menej, inokedy viac. Je to nádherné, no nedocenené povolanie.

LESU ZDAR! *Text a foto Ing. Andrea Orolínová*

Ing. Andrea Orolínová navštevovala SOŠL v Banskej Štiavnici v rokoch 2006-2010, patrila medzi najaktívnejších členov redakčnej rady Letokruhov. V roku 2015 ukončila TU vo Zvolene a stala sa lesnou inžinierkou. V rámci absolventskej praxe pracovala v Kysihýbli, potom pol roka na Závode lesnej techniky v Banskej Bystrici. V súčasnosti sa venuje taxácii.

Chrípka na lyžiach

Lyžiarsky kurz 2019

Aj v školskom roku 2018/19 sa žiaci prvých ročníkov našej školy zúčastnili lyžiarskeho výcvikového kurzu. Ako každý rok sme si zvolili lyžiarske stredisko Salamandra resort v Štiavnických vrchoch. Kurzu sa zúčastnili 3 pedagogickí pracovníci – Ing. Peter Lacko, Mgr. Juraj Kendera a Ing. Michal Diviak. Lyžiarsky výcvikový kurz prebiehal podľa výcvikového plánu a splnil svoj cieľ. Podmienky na lyžovanie boli veľmi dobré a svah bol vždy upravený. Počasie sa však rozhodlo, že nám ukáže aj svoju temnú tvár a tak sme zažili mráz, hustú hmlu či silný vietor. Všetci sa veľmi zodpovedne učili a zdokonaľovali v lyžovaní. Najväčší pokrok zaznamenali tí žiaci, ktorí sa v pondelok prvýkrát učili lyžovať, ale

v stredu už všetci dokázali bezpečne zlyžovať celý svah. Žiaci majú veľa pekných zážitkov. Smutní sme boli jedine z toho, že náš výcvik musel skončiť už v strede týždňa z dôvodu vyhlásenia chrípkových prázdnin. Všetkých nás to zamrzelo, no aj tie tri dni boli pre niektorých veľkou skúsenosťou.

Katarína Balážová, 2.B

Foto Tatiana Haršániová, 2.A

Ilustrácia Lea Páričková, 2.A

Ja lyžujem, ty lyžuješ, on lyžuje, ona lyžuje, my sa fotíme, vy chrípkujete, oni vyhlasujú prázdniny. Škoda.

Dávid Francisty, Kristián Bene, Ondrej Hlavatovič, Lucia Malčeková a Emma Balgová v plnom nasadení.

Krása tela a ducha

ŽUPNÁ KALOKAGATIA 2019

- KRAJSKÉ KOLO

Kalokagatia je ideál harmonického súladu a vyváženosti fyzickej a duševnej stránky človeka, ktorý bol formulovaný antickými Grékmi. Využitie teoretické vedomosti z oblasti zdravotnej výchovy, geografie, prírodovedy, histórie, turistiky, civilnej ochrany v prepojení s fyzickou zdatnosťou bolo cieľom súťaže, ktorá je určená pre päťčlenné zmiešané družstvá (najmenej dve dievčatá) žiakov stredných škôl. Centrum voľného času JUNIOR zorganizovalo 26. septembra 2019 na Strednej odbornej škole pod Bánošom v Banskej Bystrici krajské kolo. Prišlo 21 družstiev z celého kraja. Po slávnostnom príhovore riaditeľa odboru školstva VUC BB Ing. Martiša a organizačných pokynoch hlavného rozhodcu, sa všetci presunuli preskúmať terén. Trať mala 6 stanovišť, kde družstvá plnili jednotlivé disciplíny.

Naše družstvo v zložení Kristián Bene, Dávid Francisty a Ondrej Hlavatovič zo 4.B, Lucia Malčeková a Emma Balgová z 2.B absolvovali náročné úlohy. Na prvom stanovišti strieľali zo vzduchovky. Každý súťažiaci mal dve rany a nasledovali otázky z okruhu protipožiarnej a civilnej ochrany. Na druhom stanovišti súťažiacich čakalo čítanie mapy, určovanie azimutu, otázky z BOZP a prevencia drogových závislostí. Tretie stanovište sa venovalo zdravotnej príprave, histórii, geografii a ekonomike. Štvrté stanovište patrilo športu a otázkam na tému štát a právo a Európska únia. Na piatom si zahádzali granátom na cieľ. Každý účastník mal dva hody na terč 4x4m na vzdialenosť 15m. Hlavičku si potrápili nad otázkami z trestnoprávnej zodpovednosti a dopravy. Posledné, šieste stanovište, bolo venované improvizovaným prostriedkom individuálnej ochrany PIO a evakuačnej batožine. Žiaci našej školy sa umiestnili na 12. mieste. Ďakujeme za vzornú reprezentáciu našej školy.

Katarína Balážová, 2.B

Foto Norbert Soročina

Sme najsilnejší!

PRETLÁČANIE RUKOU O POHÁR MAJSTRA SVETA RADOSLAVA DOBROVIČA

24. apríla 2019, sa žiaci našej školy zúčastnili už 9. ročníka súťaže v pretláčaní rukou a tlaku na lavičke o putovný pohár majstra sveta Radoslava Dobroviča. Hlavným rozhodcom bol majster sveta v pretláčaní rukou Radoslav Dobrovič. Súťaže sa zúčastnilo 37 žiakov z 3 stredných škôl Banskej Štiavnice, SOŠ Žarnovica a Súkromná SOŠ Hodruša Hámre. Po tretíkrát sa súťaže zúčastnili aj dievčatá. Súťažilo sa v štyroch váhových kategóriách. **Najviac medailových umiestnení v pretláčaní rukou dosiahla Stredná odborná škola lesnícka z Banskej Štiavnice, ktorá zvíťazila v súťaži o putovný pohár Rada Dobroviča.**

Výsledky našich žiakov:

Súťaž v pretláčaní rukou

Kategória do 70 kg

- 2.miesto **Filip Osvald**
- 3. miesto **Dušan Pálka**

Kategória 70 - 80 kg

- 2. miesto **David Francisty**

Kategória od 80-90 kg

- 1. miesto **Samuel Debnár**
- 2. miesto **Jozef Žiak**
- 3. miesto **Adrián Bohovič**

Kategória nad 90 kg

- 1. miesto **Radomír Ďurina**

Dievčatá súťažili v pretláčaní v jednej kategórii a Emma Balogová obsadila 3. miesto.

*Radomír Ďurina víťaz kategórie nad 90 kg
a víťaz kategórie od 80-90 kg Samuel Debnár.*

Kategória 80 - 90 kg: 2. miesto Samuel Kučka.

Súťaž v tlaku na lavičke:

Kategória do 70 kg :

3. miesto **Filip Osvald** 40 kg

Kategória 80 - 90 kg:

2. miesto **Samuel Kučka** 90 kg

Najlepší siláci boli ocenení sladkosťami a diplomom.

Katarína Balážová, 2.B

Foto Norbert Soročina

Tvrdá príprava.

Pohár je putovný, ale diplomy sú naše!!!

Naša silná partička Rachel Vardžiková, Emma Balgová, Adrián Bohovič, Radomír Ďurina, Dušan Pálka, Filip Osvald, Dávid Francisty, Samuel Debnár, Tomáš Ridzoň, Radoslav Dobrovič s putovným pohárom, Jozef Žiak a Samuel Kučka.

Po stopách veľkého sťahovania

Soproni Egyetem

Šoproň – Maďarsko 27. marec 2019

Národné lesnícke centrum vo Zvolene je autorom projektu TreeJoy. Práve vďaka tomuto projektu žiaci a pedagógovia Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici absolvovali exkurziu do Šopronu. Exkurzie sa zúčastnili žiaci z 2.A a 2.B triedy, riaditeľ Ing. Miroslav Ďurovič, zástupkyňa Ing. Monika Malatincová a pedagógovia Ing. Štefan Petrikovič, Ing. Veronika Dudíková, Ing. Iveta Mlynáriková, Ing. Ivana Šimková, PhD., Ing. Ján Kotlár, Mgr. Jana Lavríková, Mgr. Eleonóra Valovičová a zamestnanci Národného lesníckeho centra vo Zvolene. Na univerzite nás privítali v ich rodnom jazyku, čo pre nás nebol žiaden problém, lebo naši spolužiaci, ktorí ovládajú maďarský jazyk, nám všetko pretlmočili. Trubači našej školy pod vedením pána Petrikoviča a pani Malatincovej prekvapili pedagógov univerzity svojim trubačským výkonom. Šoproň sa nachádza blízko západnej hranice Maďarska. Je to mesto múzeí, konferencií a festivalov a sídli v ňom Západomaďarská univerzita, súčasťou ktorej je aj Lesnícka fakulta, pokračovateľka štiavnickej Baníckej a lesníckej akadémie. Veľké sťahovanie zo Štiavnic do Šopronu prebehlo v roku 1919. Vďaka exkurzii sme sa mohli dozvedieť viac o tomto presťahovaní, pozrieť si interiér univerzity, ktorý bol predtým súčasťou našej školy. Najviac nás zaujala miestnosť, v ktorej boli zbierky rastlín, semien, púčikov a listov. Veľmi sa

Vystúpenie našich trubačov pred univerzitou.

Prehliadka univerzity a zbierok.

Budúci pedagóg?

nám páčili vypreparované exponáty zvierat a zhody. Prekvapil nás aj nádherný nábytok dovezený z Banskej Štiavnice. Ukázali nám listinné a knižničné dokumenty, ktoré sa nachádzajú vo veľkej knižnici. Navštívili sme aj veľkú botanickú záhradu, v ktorej sa nachádzajú cenné dreviny a rastliny. Vďaka tejto exkurzii sme získali mnoho inšpirácií ako zatraktívniť aj priestory našej školy.

Zaujímavá bola aj cesta autobusom do Šoprone. Pán Mgr. Bilačič nám celú cestu rozprával o mestách, cez ktoré sme prechádzali a priblížil nám súčasnosť a históriu Rakúska a Maďarska. Nezabudli sme ani podporiť dobrú vec a podpísali sme petíciu na záchranu bocianov, s ktorou nás oboznámili zamestnanci NLC vo Zvolene.

Času bolo málo a program veľmi bohatý. Na záver sme sa ešte rýchlo prešli po Šoproni. Bol to pekný deň. Ďakujem všetkým organizátorom a organizátorkám, že sme jeden deň nemuseli sedieť v škole a mohli sme na vlastné oči vidieť, kam sa to tá naša štiavnická Banícka a lesnícka akadémia v roku 1919 presťahovala.

*Martina Veverková, 3.A
Foto Eleonóra Valovičová*

Prechádzka po botanickej záhrade.

David Gabriel Máté a Krisztián Habodász v úlohe tlmočníkov.

Spoločná fotka s pánom riaditeľom Ing. Miroslavom Ďurovičom v centre mesta Šopron.

Opýtali sme sa

Rozhovor s Ing. Ivanou Šimkovou, PhD.

1. Aké povolanie bolo vašim detským snom?

Fu-ha...tak nad týmto sa musím zamyslieť. Síce nie je to tak dávno, čo som prežila bezstarostné obdobie dieťaťa, no vekom pamäť prestáva slúžiť ☺. Tým, že som bola v detstve dosť akčné dieťa, tak tých povolaní bolo niekoľko. Asi by som klamala, keby som povedala, že som nechcela byť učiteľkou, letuškou, či veterinárkou alebo krasokorčuliarkou. Každý rok to bolo niečo iné- išla som s dobou, podľa toho čo bolo trendy.

2. Prečo ste si ako strednú školu vybrali práve našu lesnícku školu?

Nepochádzam z lesníckej rodiny, takže určite to nebolo kvôli rodine a rodinnej tradícii, práve naopak. Môj otec veľmi chcel, aby som išla na gymnázium. No keďže viem byť aj tvrdohlavá, spravila som si po svojom. Ako deti sme chodievali do Kysihýbla a hrávali sme sa na skautov, takže les a príroda mi boli vždy blízke. No musím sa priznať, že mi učarovali aj tí pekní chlapci v zelených uniformách, ktorí sa počas rôznych slávností premávali mestom. No a keď skĺbite váš záujem o lesy a pekných chlapcov v uniforme, nič iné vám nevyjde, ako stredná odborná škola lesnícka ☺

3. Aké ste mali pocity po nastúpení na SOŠL ako žiačka?

Asi ako každý. Nastupovala som do školy plná očakávaní, no zároveň s malou dušičkou, čo ma bude čakať a či to zvládnem. V triede, ktorá sa nachádzala pri zborovni, som 3 spolužiakov poznala. Boli to spolužiaci zo základnej školy, takže som bola spokojná, že sa mám s kým porozprávať. No so zvyšnými 30-timi som sa rýchlo spriatelila

a musím povedať, že sme boli veľmi dobrá partia. Veľkým potešením pre mňa bolo, že našou triednou bola žena pani Ing. Iveta Mlynáriková. Síce bola na nás prísna, ale mali sme ju veľmi radi. Bola spravodlivá a ochotná nám pomôcť, keď sme niečo nevedeli, prípadne potrebovali vybaviť.

4. Mali ste obľúbené predmety? Ak áno, aké?

O tom, že ma táto škola bavila a že to bola pre mňa dobrá voľba, svedčili aj moje študijné výsledky. Patrila som medzi najlepších žiakov. No nie všetky predmety som sa učila s potešením. Nebavili ma stroje a zariadenia a pre niekoho možno nepochopiteľné, ale bolo to poľovníctvo. Medzi tie najobľúbenejšie patrili HÚL, PEL a Ochrana.

5. Keďže ste sama boli redaktorkou Letokruhov, vedeli by ste porovnať, čo sa na nich za tie roky zmenilo?

Som veľmi rada, že časopis Letokruhy má dlhoročnú tradíciu a funguje dodnes. Za to chcem poďakovať hlavne pani Valovičovej, ktorá investuje kopec energie no jeho zosumarizovanie a následné vydanie. Je to naozaj, ako sa povie, good job. A čo sa zmenilo? Určite je to grafika a kvalitnejšia tlač.

6. Rada ste písali do Letokruhov?

Samozrejme. Letokruhy bol časopis, kde sme sa mohli realizovať a dostať sa do povedomia čitateľov. No mne ako členke redakčnej rady chýbal troška cit pre humor a častokrát moje príspevky boli nudné, preto som rada spolupracovala so spolužiačkou Silviou Markovou, ktorá tomu článku dodala kúsok humoru.

7. Kde ste študovali po strednej škole?

Po strednej škole som študovala na TU vo Zvolene, na fakulte ekológie a environmentalistike odbor Ochrana biodiverzity. Po úspešnom absolvovaní som

sa uchádzala o doktorandské štúdium na 2 fakultách – Lesníckej a Ekologickej. Mala som šťastie a zároveň veľkú dilemu, pretože som bola prijatá na obe fakulty. Nakoniec som sa rozhodla pre fakultu ekológie, ale len z toho dôvodu, že mojím pracoviskom na 3 roky mala byť špičková vedecká organizácia Slovenská akadémia vied, Ústav ekológie lesa. Keďže som vedela, že doktorandi majú po obhajobách problém zotrvať na svojich pracoviskách z dôvodu nedostatku financií, rozhodla som sa vytvoriť si zadné vrátka a absolvovala som doplnkové pedagogické štúdium, ktoré mi umožnilo učiť na základnej a strednej škole. Aj napriek tomuto vzdelaniu si naďalej rozširujem svoju kvalifikáciu štúdiom na Lesníckej fakulte, odbor Adaptívne lesníctvo. Budúci rok ma čakajú inžinierske štátnice. Cieľom môjho vzdelávania je poskytnúť žiakom komplexné poznatky z oblasti lesníctva a ekológie lesa s dôrazom na nové trendy v lesnom hospodárstve.

8. Aké boli vaše pocity, keď ste sa prvýkrát postavili pred žiakov?

Tým, že som absolvovala niekoľko konferencií a vystúpení pre verejnosť, nemám problém sa postaviť pred žiakov a vyučovať. Je to asi aj preto, že pred nástupom na lesnícku školu, som 3 roky učila na Základnej škole s materskou školou Maximiliána Hella v Štiavnických Baniach. No aj napriek tomu sa mi párkrát podarí dobrý brept, alebo v strede vety zastanem a zabudnem, čo som chcela povedať. No musím sa priznať, že sa mi oveľa lepšie pracuje so žiakmi zo strednej ako zo základnej školy.

9. Na záver by ste chceli niečo odkázať našim žiakom?

Užívajte si mladosť, stredoškolský život je super, no nezabudnite myslieť aj na budúcnosť, lebo to, ako pristupujete k

povinnostiam a k učeniu, sa vám raz v živote určite vráti. Využite možnosti a vedomosti, ktoré vám škola ponúka a poskytuje. To, čo sa naučíte, vám nik nevezme, pretože investícia do vzdelania má nevyčísliteľnú hodnotu. Vzdelanie je váš budúci chlebíček a čím viac budete vedieť, tým ďalej sa v budúcnosti dostanete. Vážte si učiteľov, nikdy neviete, kedy ich budete ešte potrebovať a nikdy nezabudnite na svoju Alma mater, kde ste prežili jednu z etáp vášho života.

*Za rozhovor ďakujú K. Balážová a P. Uhnáková, 2.B
Foto Eleonóra Valovičová*

Ivana Šimková a Silvia Marková pri rozhovore s pánom profesorom Kotmanom v roku 2005.

Katarína Balážová a Patrícia Uhnáková pri rozhovore s pani profesorkou Šimkovou v roku 2019.

Letokruháčky Patrícia Uhnáková, Katarína Balážová a Kristína Luptáková.

Letokruhy – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redaktori, grafická úprava: Katarína Balážová, Kristína Luptáková, Patrícia Uhnáková

Koordinátor: Eleonóra Valovičová

Jazyková úprava: Jana Lavříková

Ilustrácie: Tatiana Haršániová, Lea Páříčková, Barbora Klimentová

Spolupracovali: Milina Berenčiová, Tatiana Haršániová, Peter Lacko, Dagmar Dujková, Martina Veverková, Ida Hradilová, Iveta Mlynáriková, Ivana Šimková, Mária Smutná, Magdaléna Dibdiaková, Rachel Vardžíková, Jakub Filip Sedlák, Martina Ottinger, Andrea Orolínová, Miroslav Ďurovič, Marek Klučinec, Štefan Petrikovič, Juraj Kendera, Norbert Soročina, Emma Balgová, Paulína Kremlová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 17. 10. 2019

Náklad: 90 kusov

